

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5Tos/26/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6918010043
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Bednár
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6918010043.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Bednára a sudcov JUDr. Štefana Nováka, LL.M. a JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD., v trestnej veci odsúdeného Q. A. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák., na neverejnom zasadnutí dňa 09. marca 2021, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 2T/11/2018 zo dňa 24.11.2020, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného Q. A. zamietá.

odôvodnenie:

Uznesením sp. zn. 2T/11/2018 zo dňa 24.11.2020 samosudca Okresného súdu Rimavská Sobota podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 419 ods. 1, § 420 Tr. por. nariadil odsúdenému Q. A., nar. XX.XX.XXXX, vykonať trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 2T/11/2018 zo dňa 25.01.2018. Podľa § 50 ods. 8 v spojení s § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. bol odsúdený na výkon trestu zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Proti uzneseniu okresného súdu podal odsúdený v zákonnej lehote sťažnosť, v ktorej dôvodoch uviedol, že dňa 21.12.2020 zaplatil matke detí Q. A. zameškané výživné vo výške 800,- eur a rozdiel vo výške 269,54 eur by jej chcel vyplatiť pred súdom. Vzhľadom na uvedené nesúhlasil s výkonom uloženého trestu odňatia slobody, pričom ako ďalší dôvod svojho nesúhlasu označil skutočnosť, že má v starostlivosti syna K. A., ktorého fakticky vychováva sám. Jeho syn sa nechce vrátiť k matke, bol matkou týraný a má zdravotné problémy, pre ktoré často navštevuje detského lekára. K sťažnosti priložil fotokópiu podacieho lístka k poštovému poukazu na adresu (ďalej len „PPnaA“), s dátumom podania 21.12.2020, na ktorom je číslom uvedená suma 800,-eur, pričom suma v centoch je nečitateľná. Ako prijímateľ uvedenej sumy je označená Q. A., F. XX, C. M.. Ďalej priložil čestné vyhlásenie o zaplatení uvedenej sumy, lekársky nález z vyšetrenia jeho syna K. zo dňa 22.09.2020 a oznámenie o postúpení priestupku, ktorého sa mala dopustiť matka dieťaťa Okresnému úradu v Rimavskej Sobote.

Podľa § 192 ods. 1 Tr. por., pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Po postupe v zmysle tohto ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného Q. A. nebola dôvodne podaná.

Ako krajský súd zistil, Q. A. bol trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 2T/11/2018 zo dňa 25.01.2018 uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu 18 mesiacov za súčasného

uloženia povinnosti spočívajúcej v príkaze zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné vo výške 1 069,54 eur podľa svojich možností a schopností matke detí Q. A., nar. XX.XX.XXXX v T. B., trvale bytom F. XX, okres T. B.. Uložením uvedeného trestu a povinnosti zaplatiť zameškané výživné súd sledoval, či odsúdený počas pobytu na slobode spôsobom svojho života preukáže, že je schopný žiť riadnym životom. Trestný rozkaz súdu nadobudol právoplatnosť dňa 11.07.2018 a následne dňa 12.07.2018 začala plynúť skúšobná doba, ktorá uplynula dňom 12.01.2020.

Podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. veta prvá, ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život a splnil povinnosť nahradiť škodu spôsobenú trestným činom alebo zaplatiť dlh alebo zameškané výživné, ak boli uložené, súd vysloví, že sa osvedčil; inak rozhodne, že sa trest odňatia slobody vykoná.

Podľa § 50 ods. 5, ods. 6 Tr. zák., ak súd do roka od uplynutia skúšobnej doby neurobil rozhodnutie podľa odseku 4 <aspi://module='ASPI'&link='300/2005 Z.z.%252350'&ucin-k-dni='30.12.9999'> bez toho, že by odsúdený mal na tom vinu, má sa za to, že sa odsúdený osvedčil. Rovnako sa má za to, že sa odsúdený osvedčil, ak súd do dvoch rokov od uplynutia skúšobnej doby neurobil rozhodnutie podľa odseku 4 <aspi://module='ASPI'&link='300/2005 Z.z.%252350'&ucin-k-dni='30.12.9999'> bez toho, že by odsúdený mal na tom vinu v prípade, ak sa proti odsúdenému vedie v tejto lehote trestné stíhanie pre iný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe.

Krajský súd po oboznámení sa s predloženým spisovým materiálom dospel k záveru, že samosudca okresného súdu po prejednaní veci na verejnom zasadnutí dňa 24.11.2020, vykonanom v súlade s § 293 ods. 5 Tr. por. v neprítomnosti odsúdeného na základe vykonaných dôkazov správne ustálil skutkový stav veci a prijal tomu zodpovedajúce právne úvahy. Tieto úvahy súdu sú obsahom odôvodnenia napadnutého uznesenia, ktoré okresný súd učinil zákonným spôsobom, dostatočne a presvedčivo. Preto sa krajský súd s napadnutým uznesením v celom rozsahu stotožnil a na jeho dôvody v podrobnostiach odkazuje.

Krajský súd len stručne uvádza, že odsúdený súdom uloženú povinnosť spočívajúcu v príkaze zaplatiť v skúšobnej dobe podľa svojich možností a schopností zameškané výživné nespĺnil, keďže svedkyni Q. Berkiovej - matke maloletých detí podľa jej vyjadrenia a predložených fotokópií PPNa počas skúšobnej doby zaplatil len platby zahŕňajúce bežné výživné, ktorým bol povinný prispievať na svoje maloleté deti na základe rozsudkov z civilného konania vo výške 30 % zo sumy životného minima na každé z nich, čo v rozhodnom období predstavovalo sumu 27,13 eur na každé nezaopatrené dieťa. V neprospech odsúdeného vo vzťahu k dosiahnutiu účelu uloženého trestu, ktorým je zaplatenie dlžného výživného, krajský súd hodnotil aj skutočnosť, že v rámci konania súdu predložil fotokópiu PPNa, ktorú sám upravil v časti označujúcej poukazovanú sumu s cieľom presvedčiť súd o zaplatení zameškaného výživného vo výške 800,- eur. Opatrenia odsúdeného na uhradenie zameškaného výživného rozhodne nemožno hodnotiť, a to aj s poukazom na jeho vek a schopnosť pracovať, ako proporcionálne jeho možnostiam a schopnostiam.

Vyššie ozrejmene skutočnosti sú dôkazom toho, že podmienené odsúdenie u odsúdeného nespĺnilo svoj účel a odsúdený tak vlastným zavinením vytvoril zákonné podmienky pre nariadenie výkonu trestu odňatia slobody v zmysle § 50 ods. 4 Tr. zák. Namiesto toho, aby sa v určenej skúšobnej dobe správal v súlade so spoločenskými normami, neprestal udržiavať protiprávny stav tým, by podľa svojich možností a schopností splnil súdom uloženú povinnosť. Je potrebné prisvedčiť názoru samosudcu okresného súdu, že odsúdený počas skúšobnej doby neprejavil žiadnu snahu napraviť negatívny následok svojho protiprávneho konania aj napriek hrozbe výkonu podmienenčne odloženého trestu odňatia slobody.

V závere je potrebné zdôrazniť, že sťažnostné námietky odsúdeného boli bez právneho významu vo vzťahu k napadnutému uzneseniu. Krajský súd nevidí dôvod na to, aby preukazoval tvrdenie odsúdeného o zaplatení sumy 800,- eur svedkyni Q. Berkiovej dňa 21.12.2020, keďže skúšobná doba odsúdenému uplynula dňa 12.01.2020. Aj v prípade, že by po rozhodnom období uloženú povinnosť čiastočne splnil, jeho postoj počas plynutia skúšobnej doby svedčí v prospech záveru, že v skúšobnej dobe nevedol riadny život v zmysle hypotézy ust. § 50 ods. 4 Tr. zák. Ani skutočnosť, že mu bolo do striedavej starostlivosti zverené ďalšie maloleté dieťa nie je relevantná, pretože svoje životné postoje a hodnoty si odsúdený mal uvedomiť už v čase, keď neplnením vyživovacej povinnosti páchal trestnú činnosť.

S poukazom na takto zistený skutkový stav okresný súd správne rozhodol, keď odsúdenému nariadil vykonať podmiennečne odložený trest v trvaní 18 mesiacov. Nepochybil, keď ho pre výkon tohto trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por., nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti senát Krajského súdu v Banskej Bystrici sťažnosť odsúdeného Q. A. podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Uznesenie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Tr. por. v spojení s § 180 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.